

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 35. Hujus cotroversiæ continuatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

traditæ, Legatus fraudem & calumniam subodoratus, a Kaufburenſi Magistratu Acatholico vel ejusmodi literas vel authenticum earum transumptum sibi submitti petiit. Tum vero mox mendacii ad Archiepiscopi invidiam fabricati machina diffiliit; Magistratus enim fese excusabat, quod non a fe ad Corpus Evangelicum, sed fors a privato ad privatum talia fuissent perscripta, horum autem Emigrantium commeatut literas ad manus non amplius haberet, utpote quas Borussicus Deputatus unacum quadraginta illis olim captis secum abstulisset. Desperata plane cauſa, cui nonnisi mendaciis, calumniis & falſitatibus robur addi, necesse est.

Sæc. XVIII.
A.C. 1731.

§. XXXV.

Hujus controversiæ continuatio.

Horum nihilominus Emigrantium cauſam potenter tuebantur Angliae, Danie, & Borussiae Regum Ora- tores, qui suorum Principum nomine tam Cæsaream Majestatem quam Salisburgensem Archiepiscopum summis precibusurgebant, ut non modo Salisburgense emigrationis negotium ad Imperii leges confidere, sed & cetera Religionis gravamina præsertim in Hungaria tollere & utriusque Confessio-

Rr 5

nis

Sæc. XVIII. nis Sectatoribus plenum liberumq[ue] A.C. 1731 Religionis exercitium concedere vellint. Præterea ipsem Fridericus Galielmus Borussiæ & Christianus VI. Danicæ Rex die vigesima tertia Octo Anno 1731. & anni sequentis die prima & nona Martii minas addebar fore, ut Acatholici Imperii Principia erga Catholicos, eorumque Ecclesias & Monasteria in eorum ditionibus injure retorsionis omnem severitatis flagorem, & acerrimas vexationes exhibituri sint: Hanc ergo calamitatem, ut a se averterent, Catholicarum Communitatum Deputatis injunctum, ut operam suam omnesque nervos apud Archiepiscopum eo intenderent, ut Salisburgenses Lutherani haud ultra in suæ Religionis exercitio turbarentur: Nec Borussorum Zelus in minis stetit: quocirca Halberstattiensis Ecclesiæ Clerus die decima quarta Aprilis datis ad Salisburgensem Archiepiscopum literis impense rogabat, ut Cleri & Catholicorum Halberstattiensium opprimationes clementia in subditos Salisburgenses profusa redimeret: His quoque Archiepiscopus die decima quarta Aprilis rescripsit, se jam sub primis rebelliosis auspiciis eo intendisse, ut hoc negotio nihil Imperii & pacis Westphalicae legibus & juri gentium adversum

attē

attentaretur, sic quoque nunc id sibi ^{sæc. XVIII.} cordi esse, ac propterea, se, ne de odio ^{A.C. 1731.} Religionis inculpari posset, rebellibus & obstinatis suis subditis, hac licet gratia indignis, liberam emigrationem, & plenam de omnibus suis bonis dispensandi facultatem clementer indulisse, proin concessis jam omnibus, quæ vi præfatæ pacis jure exigi possent, haud præsumendas esse infestas eju modi retorsiones &c. præsertim cum die 7. Martii jamjam Cæsari intimasset, quod in emigrationis negotio paterna Imperatoris monita ac consilia sibi per Cancellarium Joannem de Gentillotto insinuata exacte executurus esset: Enimvero Carolus VI. Imperator 7. Aprilis die datis ad eundem Priuicem literis sibi plene satisfactum esse testatus, admonuit, ut suis subditis Augustanæ Confessioni addictis, cum ipsimet ante triennium emigrandi facultatem petiissent, illam non modo concedere, sed & cetera Juris & pacis Westphalicæ beneficia impendere, & rebellionis Antesignanis adhuc captis liberationis gratiam concedere velle: Addebat tamen Imperator nullo se, in iis, quæ Imperii Principi & Domino Territoriali circa castigandos rebelles suos subditos jure competerent, normam præscribere, sed duntaxat velle,

Sæc. XVIII. velle, ut tam his quam reliquis Ab.
A.C. 1731 gustanæ Confessionis subditis, penit
acsi conditio ante triennium emigrat
non fuisset adimpta, querulandi mi
præriperetur.

§. XXXVI.

Singularis clementia Archiepiscopij erga Emigrantes.

Enimvero Archiepiscopus pro innata
sua clementia die 5. Maij per suum
Legatum cunctis Ratisbonensibus Prin
cipum Acatholicorum Oratoribus ligio
ficari jussit, se semper pacis Weltpoli
licæ decreta accurate servasse, ac in
super omnibus suis Præfectis praec
ipisse, ut omnes alpium fauces Emi
grantibus atque emigraturis semper re
pertæ essent, & duntaxat iis, qui
sponte cum suis e patria excedere ve
lent, emigrandi terminum præfigerent,
nullum vero contra suam voluntatem
ad discessum cogerent, proin sperare
se, Catholicos prorsus innoxios in Ac
atholicorum Principum terris agentes
eò rebellium pertinaciam haud quan
quam vexatum iri. Insuper idem Ar
chiepiscopus die decima Aprilis omni
bus Curiarum Præfectis injunxit, ut
cunctos, qui in quorundam emigran
tium ære nominibus essent, vel quo
quam